

Pusztatemplom romjai

Lajosmizse városának legrégebbi építészeti emléke a 14. század végén épült Pusztatemplom. A kora gótikus stílusú templom úgynevezett pusztatemplom volt, ami azt jelentette, hogy lakott területen kívül, a pusztában állt. Az általunk ismert első régészeti feltárást Szabó Kálmán, a kecskeméti Katona József Múzeum igazgatója végezte el 1927-ben. A templom réti mészkőből épült, zsindeletetével volt fedve.

A réti mészkő, népiesen „darázs-kő” jóval puhább, kisebb teherbírású, lyukacsos szerkezetű, ezért is pusztul a hagyományos kőzetekhez képest gyorsabban.

Ez a templomrom egyszerű, egyhajós, Keleten sokszögben záródó, gót stílusú templom maradványa. A szentélyben még látható az Oltáriszentség elhelyezésére szolgáló fülke.

Az újabb ásásokat Fülöp András végezte el 1995-ben. Fülöp András 9 sírt tárt fel.

Mivel a még meglévő támpillérek már nem feküdtek az alapon, hanem csak a levegőben lógtak, így erősítő támaszként már nem szolgáltak, hanem gyengítették, húzták a falakat.

Emiatt a lehető legrövidebb időn belül meg kellett erősíteni a támpilléreket, melyet 1999-ben a Pusztatemplom Alapítvány a Goméppel elvégeztette. A Pusztatemplom és a közelében lévő kis település lakossága nagy valószínűséggel az 1591-1606

között tartó háborúban pusztult el.

A templom megközelítése: A templom az 5. számú főúttól kb. 4-4,5 km-re található. Könnyen megközelíthető az 5-ös számú főúton Budapest felől Lajosmizse felé haladva, a település előtti „Kónya dűlő” buszmegállónál balra fordulva, áthaladva az M5-ös autópálya felett, majd egy kereszteződésen szintén egyenesen áthaladva már látható a templomdomb a rommal.

